

ແຜນການສອນ
ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 28 ກັນຍາ 2008 (09-28-2008)

ຈະໃຊ້ມັນ ຫລືຈະເສັ້ນມັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: (ມັດທາຍ 25:14-30)

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ?: ພຣະເຢຊູບອກເປັນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຂ້າໃຊ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຮັກສາຊັບຂອງຜູ້ເປັນນາຍ ຂນະທີ່ນາຍເດີນທາງໄປທາງໄກ. ຈາກຄຳອຸປະມານັ້ນພຣະເຢຊູເນັ້ນໜັກໃສ່ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ ຕ້ອງມີຄວາມສັດຊື່ໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສຳຄັນ?: ພວກທີ່ເຖິງກະສຽນຫລາຍຄົນໃນສມັຍນີ້ມີຄວາມດົງດູດພາຍໃນຕົວ, ເຊັ່ນດຽວກັນເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີພຣະຄຳພີທີ່ມີຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນ, ພວກເຂົາບໍ່ມີເວລາເພາະວ່າພວກເຂົາຫຍຸ້ງນຳກິດທຸກສ່ວນຕົວ, ພວກເຂົາບໍ່ມີເງິນເຫລືອຫລັງຈາກເຂົາພາຍາຍາມຫາຄວາມພິເຈດີຄວາມກະທາຍຂອງພວກເຂົາເອງ, ພວກເຂົາມອງບໍ່ເຫັນສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ເຂົາມີເວລາຢູ່ພອນສວັນຕ່າງ ໆ, ຊັບສົມບັດສາຍສັມພັນ, ໂອກາດ- ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ເພື່ອໃຊ້ໃນການຂຍາຍຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ?: ທ່ານຈະໄດ້ຖືກທ້າທາຍໃຫ້ສ່ຽງຕໍ່ການລົງທຶນກັບຂອງທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໝາຍໃຫ້ທ່ານຄຸ້ມຄອງເພື່ອໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄຳພີ ແລະບົດຮຽນ.
2. ສຶກສາຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້ ດ້ວຍການຕຶກຕອງ, ພິຈາຣະນາ.
3. ສຶກສາບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ.
4. ອ່ານ **“ແຜນການສອນ”**, ໝາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເລື່ອງປະກອບ ຫລືຕົວຢ່າງກໍຈິດບັນທຶກໄວ້.

ແຜນການສອນ:

1. ແຈກຢາຍບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນ.
2. ສຳຫລວດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດ ເພື່ອຈະໄດ້ສິ່ງຂ່າວຫາ ແລະອະທິຖານເພື່ອ.
3. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເລື່ອງຫຍັງໃນວັນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ ເພື່ອທົບທວນຄວາມຊຶ່ງຈຳ.
4. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ. ຄຳພາຍານ.
5. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ເພື່ອການຮຽນ ແລະຜູ້ຂາດຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ.

ແນະນຳ: ທົບທວນລື່ມຄືນເລື່ອງຄຳອຸປະມາຕັ້ງແຕ່ເລື່ອງທີ່ນຶ່ງຮອດບົດຮຽນໃນມື້ນີ້ ໂດຍການໃຊ້ປະຫວັດ (ເລື່ອງສັ້ນ)

- ຄຳຖາມ: ໃນຖານະທີ່ທ່ານເຄີຍລ້ຽງລູກ ທ່ານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເຂົາດີປານໃດ, ພິເສດໃນການສົນໃຈເລື່ອງເງິນເດເຂົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຄອບຄອງມັນແນວໃດ? ບໍ່ແມ່ນເຂົາສົນໃຈສັດລ້ຽງຫລາຍກວ່າບໍ?

ຄວາມຈິງແລ້ວເຮົາຈະເຫັນວ່າເຂົາໄດ້ມີຄວາມສົນໃຈແຕ່ເຮືອງທາງຝ່າຍຮ່າງກາຍເທົ່າເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຈະເຣີນເຕີບໂຕຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ສົນໃຈທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານເລີຍ.

- ນຳພານັກຮຽນໃຫ້ເວົ້າເຖິງແຜນການຂອງເຂົາແຕ່ລະມື້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທັງແດ່ໃນແຜນການນັ້ນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີຄວາມເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ທຸກມື້ໃນຊີວິດການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ.

1. ສິ່ງທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້: (ມັດທາຍ 25:14-18)

- ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ ມັດທາຍ 25:14-18
- ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຂ້າໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຕາລັ້ນຈາກເຈົ້ານາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮັບຜິດຊອບ: ແບ່ງປັນເຈັ້ງໃຫ້ຜູ້ລະຫ້າແຜ່ນນ້ອຍ ໆ. ໃຫ້ເຂົາພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ “ພອນສວັນ” ໃນແຕ່ລະຢ່າງໃນທ້າຕໍ່າແຫ່ງໃນຊີວິດຂອງເຂົາແນວໃດແດ່? ແລະຂຽນລົງໃນເຈັ້ງແຕ່ລະແຜ່ນຂອງໃຜລາວ, ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ເປັນຜູ້ຮັບໂທຣະຊັບ, ເປັນຜູ້ຕ້ອນຮັບແຂກ. ເປັນຜູ້ທ່າງານໃນທ້ອງການທ່ານໝໍ..... ແລ້ວໃຫ້ບາງຄົນໄດ້ມີໂອກາດແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຂຽນລົງໃນເຈັ້ງນັ້ນ ຕາມເວລາທີ່ເໝາະສົມ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນັກດົນຕີຮີໝົດທຸກຄົນ, ບໍ່ໃຫ້ພອນສວັນຢ່າງດຽວກັນໝົດທຸກຄົນ.
- ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງສລຸບຕາມພຣະທັມ 1 ໂກຣິນໂທ 12:12-30, ຜູ້ນຶ່ງສລຸບຕາມພຣະທັມ ເອເຟໂຊ 4:11-16.
- ຈຸດປະສົງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເງິນແກ່ຂ້າທາດຮັບໃຊ້ສອງຄົນນັ້ນພຣະເຈົ້າຢາກຮູ້ວ່າເຂົາຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ພຣະອົງຊົງມອບໝາຍໃຫ້ນັ້ນແນວໃດ. ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນພຣະເຈົ້າເອີ້ນເຮົາແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບສອງຄົນນັ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ: (ມັດທາຍ25:14-18)

1. ຄຳວ່າທັນທີທັນໃດນັ້ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບ (ຂໍ້ທີ 15)ແນວໃດ?
2. ສົມຄວນບໍ່ທີ່ຂ້າໃຊ້ສອງຄົນທຳອິດນັ້ນຈະໄດ້ຮັບເງິນຫລາຍ ຖ້າເຂົາບໍ່ຮີບເອົາໄປລົງທຶນກ່ອນເຂົາຈະໃຊ້ມັນ?
3. ທ່ານໄດ້ຮຽນຈາກບົດຮຽນນີ້ໃນແງ່ໃດ?
4. ໃນທາງໃດທີ່ທ່ານມີຄວາມລົງສັຍເຮືອງຮາຊອານາຈັກແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ທ່ານ?
5. ທ່ານໄດ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງມອບໃຫ້ທ່ານຫລາຍເກີນໄປ ຫລືໜ້ອຍເກີນໄປບໍ່?
6. ທ່ານມີຄວາມເຊື່ອຕໍ່ການຢັ້ງຮູ້ຂອງພຣະອົງບໍ່?
7. ການຄອບຄອງຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນພວກເຮົາແນວໃດແດ່? (ອ່ານພຣະທັມປະຖົມມະການບົດທີ 1:26-30) ຊຶ່ງຕົວຢ່າງການຮັບໃຊ້ນີ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກເຮົາແນວໃດ, ພວກເຮົາຄວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາແນວໃດ?

2. ລາງວັນຂອງຄວາມສັດຊື່: (ມັດທາຍ 25:19-23)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ ມັດທາຍ 25:19-23
- ລາງວັນຂອງການຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນມາຈາກຄວາມພໍໃຈ ແລະຄວາມຍິນດີຂອງເຈົ້ານາຍ; ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຂົາເຈົ້າເຮັດເພື່ອເງິນ ຫລືເພື່ອຕົນເອງ, ແມ່ນເຈົ້ານາຍຕ່າງຫາກທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ.
- ທ່ານອາຈໄດ້ຮັບການຊົງອວຍພອນຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນກໍເປັນໄດ້ ທັງທ່ານແລະຄົນອື່ນ ໆ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຍັງຕ້ອງການໃຫ້ສຳລັບການເອົາໄປລົງທຶນເໝືອນກັນ.
- ໃຫ້ນັກຮຽນແບ່ງປັນຍົກຕົວຢ່າງການອວຍພອນ ວ່າຄົນອື່ນໄດ້ຮັບການອວຍພອນຢ່າງໃດ ໂດຍການໃຊ້ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງມອບໝາຍໃຫ້.
- ໃຫ້ຄຳສລຸບຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ, ພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າຄວາມຄາດໝາຍ.
- ໃຫ້ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດຕາມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແລະໄດ້ມາເກີນກວ່າທ່ານໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍໄວ້.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ: ມັດທາຍ 25:19-23

1. ພວກເຮົາສາມາດບອກໄດ້ບໍ່ວ່າຂ້າໃຊ້ໄດ້ຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າເຈົ້າຂອງເຂົາໄດ້ໄປດົນປານໃດ?
2. ຜົນກັບມາທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຈາກນາຍຂອງເຂົາຫລາຍປານໃດ ແລະຢ່າງໃດ?
3. ເຮືອງນີ້ໄດ້ມີການກຽມພ້ອມກັບຄໍາອຸປະມາເຮືອງສາວພົມມະຈາຣີ 10 ຄົນທີ່ໄດ້ຮຽນໃນອາທິດຜ່ານມາແນວໃດ?
4. ຖ້າຫາກທ່ານຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຢຊູຈະກັບມາໃນມື້ອື່ນນີ້, ພຣະອົງຈະປະເມີນຄ່າການເກີດຜົນຂອງທ່ານດ້ວຍໂອກາດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ແກ່ທ່ານນັ້ນແນວໃດ?
5. ບົດບາດໃນການສຶກສາພຣະທັມ ແລະ ການອະທິຖານໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ການລົງທຶນດ້ວຍເງິນຕາລັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໝາຍໃຫ້ຢ່າງໃດ?

3. ສວຍໃຊ້ໂອກາດຢ່າງບໍ່ເສັຽດາຍ: (ມັດທາຍ 25:24-30)

- ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອານພຣະທັມ ມັດທາຍ 25:24-30
- ເປັນເພາະເຫດໃດຂ້າໃຊ້ຜູ້ທີ 3 ຈຶ່ງຈຶ່ງຖືກເຈົ້ານາຍແຍກອອກ.(ເພາະລາວບໍ່ສາວພໍທີ່ຈະເອົາເງິນໄປລົງທຶນໄດ້ບໍ່, ແຕ່ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ເວລາຂອງເຈົ້ານາຍກັບມາແລ້ວຄິດສະເລັ່ງກັບລາວແນວໃດ ແລະລາວບໍ່ໄດ້ທໍາຕາມປະສົງຂອງນາຍ.) ຊຶ່ງມີຫລາຍຄົນຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ.
- ພວກເຮົາຖືກຮຽກຮ້ອງອອກມາໃນຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນໃນການການຢູ່ໃກ້ຊິດພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊ່ອຍເຫລືອຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ “ບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຢ້ານວ່າຂວັນນັ້ນຈະເສັຽໄປ” ເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເສັຽພຣະທັຍ.
- ພວກເຮົາອາດຈະມີປະສົບການແຕ່ຢ່າງດຽວ, ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຝຶກຝົນ, ບໍ່ບຸກບືນ, ບໍ່ດໍາເນີນຕໍ່ໄປ ແລະບໍ່ບັບປຸງໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ: ມັດທາຍ 25:24-30

1. ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້າໃຊ້ຜູ້ທີ 3 ໄດ້ອອກມານັ້ນໄດ້ສະແດງເຖິງການຂາດຄວາມສັມພັນກັບເຈົ້ານາຍຂອງລາວແນວໃດ?
2. ທ່ານໄດ້ເຄີຍຮູ້ຈັກບາງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ນໍາພຣະພອນນັ້ນໄປໃຊ້ເພື່ອຖວາຍກຽດພຣະອົງບໍ່? ຜົນສະທ້ອນອອກມາເປັນແນວໃດ?
3. ບົດຮຽນທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນໃນວັນນີ້ໄດ້ສະທ້ອນຕໍ່ການຊ່ອຍໃຫ້ສະມາຊິກເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອຢ່າງສັດຊື່ທີ່ຂຶ້ນໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ບໍ່?

ບົດຮຽນພຣະຄົ້ນພົບແຫ່ງຄວາມຈິງ:

- ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມສາມາດແກ່ທຸກ ໆ ຄົນ, ຕລອດທັງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອດ້ວຍ, ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລະນໍາພຣະກຽດມາສູ່ພຣະອົງ.
- ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງລົງທຶນທີ່ໄດ້ມາຈາກພຣະອົງຜ່ານທາງເວລາທີ່ເຂົາມີ, ແລະທໍາດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈຂອງເຂົາ.
- ລາງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຢ່າງບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຄວາມສາມາດ ແລະໂອກາດຂອງເຂົາ.
- ສຸທ້າຍພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມໃຊ້ຂອງປະທານທີ່ມາຈາກຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທິນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org. by JH